

Evanjeliu na 4. pôstnu nedeľu (cyklus A): slepý od narodenia

Komentár evanjelia na 4.
pôstnu nedeľu. „On šiel, umyl sa
a vrátil sa vidiaci.“ Naše
obmedzenia a slabosti sú tiež
cestou, ako sa priblížiť k Bohu.
Ježiš od nás žiada len pokorné a
kajúce srdce.

Evanjeliu (Jn 9,1.6-9.13-17.34-38)

Ako Ježiš šiel, videl človeka, ktorý bol
od narodenia slepý. Jeho učeníci sa
ho spýtali:

„Rabbi, kto zhrešil – on alebo jeho rodičia –, že sa narodil slepý?“

Ježiš odpovedal:

„Nezhrešil ani on, ani jeho rodičia, ale majú sa na ňom zjaviť Božie skutky. Musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň. Ide noc, keď nik nebude môcť pracovať. Kým som na svete, som svetlo sveta.“

Keď to povedal, napľul na zem, urobil zo sliny blato, blatom mu potrel oči a povedal mu:

„Chod', umy sa v rybníku Siloe,“ čo v preklade znamená: Poslaný.

On šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci. Susedia a tí, čo ho predtým vídali žobrať, hovorili:

„Nie je to ten, čo tu sedával a žobral?“

Jedni tvrdili:

„Je to on.“

Iní zasa:

„Nie je, len sa mu podobá.“

On vravel:

„Ja som to.“

Pýtali sa ho teda:

„Ako to, že sa ti otvorili oči?“

On odpovedal:

„Človek, ktorý sa volá Ježiš, urobil blato, potrel mi oči a povedal mi: ‚Chod' k Siloe a umy sa!‘ Šiel som teda, umyl som sa a – vidím.“

Pýtali sa ho:

„Kde je ten človek?“

Odpovedal:

„Neviem.“

Zaviedli ho, toho, čo bol predtým slepý, k farizejom. Ale v ten deň, keď Ježiš urobil blato a otvoril mu oči, bola práve sobota. Preto sa ho aj farizeji pýtali, ako to, že vidí. On im povedal:

„Priložil mi na oči blato, umyl som sa a vidím.“

Niektorí farizeji hovorili:

„Ten človek nie je od Boha, lebo nezachováva sobotu.“

Iní vraveli:

„Ako môže hriešny človek robiť takého znamenia?“

A rozštiepili sa. Znova sa teda pýtali slepého:

„Čo hovoríš o ňom ty? Ved' tebe otvoril oči!?“

On odpovedal:

„Je prorok.“

Židia však neverili, že bol slepý a teraz vidí, kým si nezavolali jeho rodičov. Opýtali sa ich:

„Je to váš syn? A hovoríte, že sa narodil slepý? Ako to, že teraz vidí?“

Rodičia odpovedali:

„Vieme, že je to náš syn a že sa narodil slepý. Ale ako to, že teraz vidí, to nevieme, ani nevieme, kto mu otvoril oči. Jeho sa spýtajte. Má svoje roky, nech hovorí sám za seba.“

Jeho rodičia hovorili tak preto, že sa báli Židov. Židia sa už totiž uzniesli, že každý, kto by ho uznal za Mesiáša, má byť vylúčený zo synagógy. Preto jeho rodičia povedali:

„Má svoje roky, jeho sa spýtajte.“

Znovu teda zavolali človeka, čo bol predtým slepý, a povedali mu:

„Vzdaj Bohu slávu! My vieme, že ten človek je hriešnik.“

On odvetil:

„Či je hriešnik, neviem. Ale jedno viem: že som bol slepý a teraz vidím.“

Spýtali sa ho teda:

„Čo urobil s tebou? Ako ti otvoril oči?“

Odpovedal im:

„Už som vám povedal, a nepočuli ste. Prečo to chcete počuť znova? Chcete sa aj vy stať jeho učeníkmi?“

Vynadali mu a povedali:

„Ty si jeho učeník, my sme Mojžišovi učeníci. My vieme, že Mojžišovi hovoril Boh, a o tomto nevieme ani to, odkiaľ je.“

Ten človek im odpovedal:

„Práve to je čudné, že vy neviete, odkiaľ je, a mne otvoril oči. Vieme, že hriešnikov Boh nevyslyší; ale vyslyší toho, kto si Boha ctí a plní jeho vôľu. Od vekov nebolo počuť, že by bol niekto otvoril oči slepému od narodenia. Keby on nebol od Boha, nemohol by nič také urobiť.“

Povedali mu:

„Celý si sa v hriechoch narodil a nás poučáš?!“

A vyhнали ho von. Ježiš sa dopočul, že ho vyhнали, vyhládal ho a povedal mu:

„Ty veríš v Syna človeka?“

On vravel:

„A kto je to, Pane, aby som v neho uveril?“

Ježiš mu povedal:

„Už si ho videl – a je to ten, čo sa rozpráva s tebou.“

On povedal:

„Verím, Pane,“ a klaňal sa mu.

Ježiš povedal:

„Súdiť som prišiel na tento svet: aby tí, čo nevidia, videli, a tí, čo vidia, aby oslepli.“

Začuli to farizeji, čo boli pri ňom, a povedali mu:

„Sme azda aj my slepí?!“

Ježiš im odpovedal:

„Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech. Vy však hovoríte: ‚Vidíme.‘ A tak váš hriech ostáva.“

.....

Komentár

„Ako išiel – hovorí Sväté evanjelium – videl človeka, ktorý bol od narodenia slepý (Jn 9, 1). Ježiš, ktorý ide okolo. Veľakrát som žasol nad týmto jednoduchým spôsobom rozprávania o Božom milosrdenstve. Ježiš ide okolo a ihneď spozoruje utrpenie“ (Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 67). Taká je logika Ježiša: nikdy nezostáva ľahostajný voči potrebám ľudí, ktorých stretáva.

Ježišove činy, ktorými vrátil zrak tomuto slepému mužovi, sú plné symboliky. Najprv zmieša zem so slinami a toto blato mu natрие na oči. Toto gesto pripomína pasáž z knihy Genezis, kde sa rozpráva o stvorení človeka ako postavy z blata, do ktorej Boží dych vlieva život (Gn 2, 7). Ježiš tým, že uzdravuje tohto muža, uskutočňuje nové stvorenie. Tento muž, slepý od narodenia, sa znova narodí, začne nový život, a to hneď ako začína vidieť.

Potom mu Ježiš povie, aby sa išiel umyť do rybníka Siloe. A ten muž ide, umyje sa a získa zrak. Voda z tohto kúpeľa, ktorá mu očistí oči, je symbolom krstnej vody, ktorá nám umožňuje vidieť svetlom viery. Evanjelista upozorňuje čitateľov, ktorí nepoznajú hebrejčinu, že Siloe znamená „poslaný“, ale predovšetkým to robí, aby poukázal na to, že Ježiš je ten Poslaný od Boha, ktorý, keď sa k nemu obrátíme, najmä keď sa stotožníme s jeho smrťou a zmŕtvychvstaním vo vodách krstu, nám umožňuje vidieť.

„Týmto zázrakom,“ učí pápež František, „sa Ježiš zjavuje a ukazuje sa nám ako svetlo sveta. Slepec od narodenia predstavuje každého z nás, ktorí sme boli stvorení, aby sme poznali Boha, ale kvôli hriechu sme ako slepí, potrebujeme nové svetlo; všetci potrebujeme nové svetlo: svetlo viery, ktoré nám daroval Ježiš“ (*Anjel Pána*, 26-III-2017).

Uzdravenie, ktoré Ježiš uskutočnil, vyvolalo búrlivú diskusiu, pretože Ježiš to urobil v sobotu, čím podľa farizejov porušil sviatočné prikázanie. Tvárou v tvár svetlu, ktoré sa rozsvietilo v slepom, zákonníci s agresívnou uzavretosťou, uväznení vo svojej domýšľavosti a neschopní otvoriť sa pravde, sa stále viac ponárajú do tmy, odhodlaní poprieť všetky dôkazy: pochybujú, že ten muž bol skutočne slepý od narodenia, a odmietajú priznať Božie konanie. Je to dráma vnútornej slepoty, ktorá môže postihnúť mnoho ľudí, aj každého z nás, keď sa držíme svojich vlastných názorov alebo spôsobov konania, bez úprimnej otvorenosti voči pravde, ktorá môže byť náročná a vyžadovať zmeny smeru v našom živote.

Súbežne s tým slepec prechádza cestou rastu vo viere. Spočiatku nevedel nič o Ježišovi. Potom, ohromený pri nadobudnutí zraku,

najprv odpovie tým, ktorí sa ho pýtajú, že ten človek „je prorok“ (v. 17). Neskôr, keď naňho naliehajú otázkami, vysvetľuje jednoducho, že ak Boh počúva Ježiša, je to preto, lebo „ctí Boha a koná jeho vôľu“ (v. 31). Nakoniec, keď mu Ježiš otvoril oči viery a povedal mu, že Syn človeka je ten, kto s ním hovorí (v. 37), slepec zvolal: „Verím, Pane. – A poklonil sa mu“ (v. 38).

Táto scéna z evanjelia, nad ktorou dnes rozjímame, nás pozýva zamyslieť sa nad tým, aký je náš postoj: postoj zákonníkov, ktorí pyšne súdia druhých, alebo postoj toho slepca, ktorý si uvedomuje svoje potreby a obmedzenia a plní to, čo od neho Ježiš žiada, aby sa otvoril jeho milosti a svetlu viery.

Francisco Varo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/evanjelium-na-4-postnu-
nedelu-cyklus-a-slepy-od-narodenia/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/evanjelium-na-4-postnu-nedelu-cyklus-a-slepy-od-narodenia/)
(09.03.2026)